

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5245/2020
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Београд, Технички центар Ниш – Одсек за техничке услуге Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1204/20 од 06.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1204/20 од 06.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1204/20 од 06.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1204/20 од 06.08.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 5313/18 од 24.01.2020. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца, као потрошача електричне енергије, према туженом, као продавцу електричне енергије, да се обавезе тужени да тужиоцу, на име дуга због неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-центра, исплати износ од 5.403,55 динара, са законском затезном каматом од 30.01.2018. године до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из чл. 38. и 50. Закона о енергетици и одредби Методологије за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да тужени тужиоцу накнади штету због неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-

центра, након оцене да “трошак гарантованог снабдевача” којим је снабдевен рачун за електричну енергију, представља саставни део цене електричне енергије, а не трошак који се накнадно зарачунава и наплаћује купцу електричне енергије мимо утврђене цене електричне енергије.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, јер примена чланова 38. и 50. Закона о енергетици и Методологији за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права, а тужилац уз ревизију није доставио одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.08.2017. године. Првостепена пресуда донета је 24.01.2020. године. Другостепена пресуда донета је 06.08.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 5.403,55 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**

